

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

dansk

دنماركي

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

Islāms Sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –

Den Videnskabelige Komité
under Præsidiets for Religiøse Anliggender ved
al-Masdjid al-Ḥarām og al-Masdjid an-Nabawī

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

Islāms Sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ بِرِئَاسَةِ الشُّؤْنِ الدِّيْنِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

Den Videnskabelige Komité under Præsidi-
et for Religiøse Anliggender ved al-Masdjid al-
Ḥarām og al-Masdjid an-Nabawī

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Islāms Sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –

I Allāhs navn – Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige En kort introduktion af Islāms Sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – hvori jeg klargøre i den hans navn, slægt, hjemby, ægteskaber, hans budskab, det, som han kaldte til, tegnene på hans profetskab, hans sharī'ah (den guddommelige lovgivning) og hans modstanderes holdning til ham.

1- Navn, slægt og den by, hvori han blev født og voksede op i.

Islāms Sendebud er Muḥammad Ibn ‘Abdullāh Ibn ‘Abd al-Muṭṭalib Ibn Hāshim, som er af efterkommerne af Ismā‘īl (Ishmael), søn af Ibrāhīm (Abraham) – fred være med dem alle.

Dette er, fordi Allāhs Profet Ibrāhīm – fred være med ham – kom fra Bilād ash-Shām (det historiske Palæstina, Jordan, Libanon og Syrien) til Makkah med sin hustru Hādjar og sin søn Ismā‘īl, mens han endnu var spæd, og han bosatte dem i Makkah efter Allāhs – mægtig og majestætisk er Han – befaling. Da drengen voksede op, kom Profeten Ibrāhīm – fred være med ham – til Makkah, og han og hans søn

Ismā‘īl – fred være med dem begge– byggede al-Ka‘bah (Ka‘bahen), det Hellige Hus. Folk blev talrige omkring Huset, og Makkah blev et valfartsmål for dem, der tilbad Allāh, Herren over alle verdener, og som ønskede at udføre Ḥadjdj (pilgrimsfærden). Menneskene fortsatte med at tilbede Allāh og gøre Ham Ene i tilbedelse overensstemmelse med Ibrāhīms – fred være med ham –trosretning i århundreder.

Derefter indtraf afvigelsen, og den Arabiske Halvø blev ligesom de øvrige verdens lande omkring den. Åbenlyse former for afgudsdyrkelse viste sig deri, såsom tilbedelse af afguder, nedgravning af spædbørnspiger levende, at gøre uret mod kvinder, at afgive falsk vidnesbyrd, at indtage berusende drikke, at begå skamløsheder, at fortære den forældreløses ejendom og at tage rente.

På dette sted og i dette miljø blev Islāms Sendebud Muḥammad Ibn ‘Abdullāh, som er af efterkommerne af Ismā‘īl Ibn Ibrāhīm – fred være med dem alle – født i år 571 e.Kr. Hans far gik bort før hans fødsel, og hans mor døde i hans sjette leveår. Efterfølgende tog hans onkel Abū Ṭālib sig af ham. Han levede som faderløs og fattig, og han forsørgede sig ved sit eget arbejde.

2 - Det velsignede ægteskab med den velsignede hustru

Da han var femogtyve år gammel, ægtede han en af Makkahs ædle kvinder, Khadīdjah Bint Khuwaylid – må Allāh være tilfreds med hende. Med hende blev han velsignet med fire døtre og to sønner, men hans sønner døde i deres barndom. Han behandlede sin hustru og sin familie med den største mildhed og kærlighed, og derfor elskede hans hustru Khadīdjah ham højt. Han gengældte også hendes kærlighed, og han glemte hende ikke, selv mange år efter hendes død. Han plejede at slagte et får og fordele det iblandt Khadīdjahs – må Allāh være tilfreds med hende – veninder for at ære dem, vise godhed mod hende og bevare hendes kærlige minde.

3 - Åbenbaringens begyndelse

Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var af ophøjet karakter, siden Allāh skabte ham. Hans folk plejede at kalde ham aṣ-Ṣādiq (den sandfærdige) og al-Amīn (den troværdige). Han deltog sammen med dem i ædle handlinger, men han afskyede det, de var på af afgudsdyrkelse, og deltog ikke med dem deri.

Da han nåede fyrrårsalderen, mens han var i Makkah, udvalgte Allāh ham til at være et

sendebud. Englen Djibrīl (Gabriel – fred være med ham) kom da til ham med de første āyāt (vers) af den første åbenbaring fra Koranen, og det er Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾

1. Læs i din Herres navn – Ham, der skabte.
 2. Han skabte mennesket af en fastklæbende blodklump [i livmoderen].
 3. Læs! Og din Herre er Den Mest Gavmilde.
 4. Han, der lærte [mennesket at skrive] ved pennen.
 5. Han lærte mennesket det, som det ikke vidste.
- [Sūrah Al-‘Alaq:1-5]

Så kom han til sin hustru Khadīdjah – må Allāh være tilfreds med hende – mens hans hjerte skælvede, og han fortalte hende, hvad der var hændt. Hun beroligede ham og tog ham med til sin fætter Waraqah ibn Nawfal – som havde antaget kristendommen og læst at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet). Khadīdjah sagde til ham: “O min fætter, lyt til din brorsøn.” Waraqah sagde da til ham: “O min brorsøn, hvad har du set?” Så fortalte Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ham om det, han havde set. Waraqah sagde til ham:

“Dette er an-Nāmūs (åbenbaringsenglen), som Allāh sendte ned til Mūsā (Moses). Gid jeg da var ung i den tid! Gid jeg måtte være i live, når dit folk vil drive dig ud.” Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: “Vil de da drive mig ud?” Han sagde: “Ja. Ingen mand er nogensinde kommet med noget lignende det, du er kommet med, uden at han blev mødt med fjendtlighed. Og hvis jeg oplever din dag, vil jeg støtte dig med en mægtig støtte.”

I Makkah fortsatte Koranen med at blive åbenbaret for ham, idet Djibrīl (Gabriel – fred være med ham) bragte den ned til ham fra Herren over alle verdenerne, ligesom han vil overbringe ham med detaljerne om budskabet.

Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – fortsatte med at kalde sit folk til Islām, men hans folk tog afstand fra ham og gik i strid med ham. De tilbød ham rigdom og herredømme mod, at han skulle opgive budskabet, men han afviste alt dette. Og de sagde til ham, ligesom de fornemme blandt folkene sagde til sendebuddene før ham: “En troldmand, en løgner og en, der opdigter løgne.” De gjorde livet trangt for ham, angreb hans ædle legeme og forfulgte hans følgere.

Og Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – fortsatte med at kalde til Allāh i

Makkah. Han opsøgte Ḥadjdj (pilgrimsfærden)-sæsonen og arabernes sæsonmarkeder, hvor han mødte folk og fremlagde Islām for dem. Han lokkede ikke med denne verden eller lederskab, og han truede ikke med sværdet, for han havde ingen myndighed og var ikke nogen konge. Allerede i begyndelsen af sin kaldelse udfordrede han dem til at frembringe noget lignende det, han var kommet med af den mægtige Koran, og han blev ved med at udfordre sine modstandere med den. Så troede de af de ædle Ṣaḥābah (ledsagere) – må Allāh være tilfreds med dem alle – på ham, som troede.

Og i Makkah ærede Allāh ham med det store tegn: al-Isrā' (natrejsen) til Bayt al-Maqdis (Jerusalem), hvorefter han blev løftet op til himlen ved al-Mi'rādj (opstigningen). Det er velkendt, at Allāh løftede Profeten Ilyās (Elias) og al-Masīḥ 'Īsā (Messias Jesus) – fred være med dem begge – op til himlen, sådan som det er nævnt hos både muslimer og kristne.

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – modtog fra Allāh befalingen om aṣ-ṣalāh (den rituelle bøn) i himlen. Det er denne ṣalāh, som muslimerne beder fem gange om dagen. Og i det ærede Makkah indtraf også det andet store tegn, nemlig at månen blev spaltet, som mushrikūn (afgudsdyrkerne) tydeligt så.

Og fornægterne blandt Quraysh tog alle midler i

brug for at afholde folk fra ham – i deres vedvarende rænkespil mod ham og deres forsøg på at få folk til at vende sig bort fra ham. De var stædige i deres krav om tegn, og de søgte hjælp hos jøderne, for at de kunne forsyne dem med argumenter, som kunne bistå dem i deres strid med ham og i at holde folk borte fra ham.

Da Qurayshs fornægteres forfølgelse af de troende fortsatte, gav Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – dem tilladelse til at udvandre til al-Ḥabashah (Abessinien/Etiopien). Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde til dem: “Der er dér en retfærdig konge, hos hvem ingen bliver undertrykt.” Han var en kristen konge. To grupper blandt dem udvandrede da til al-Ḥabashah (Abessinien/Etiopien). Da de udvandrede nåede til al-Ḥabashah (Abessinien/Etiopien), fremlagde de for kongen an-Nadjāshī (Negus-kongen) den religion, som Profeten Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var kommet med. Så omfavnede han Islām og sagde: “Dette – ved Allāh – og det, som Mūsā (Moses) – fred være med ham – kom med, udgår sandelig fra én og samme kilde.” Og hans folks skade mod ham og hans ledsagere fortsatte.

Og blandt dem, der troede på ham i Ḥadjdj (pilgrimsfærden)-sæsonen, var en gruppe blandt

dem, som var kommet fra al-Madīnah (Medina). De aflagde ham troskabsed på Islām og på at yde ham støtte, hvis han flyttede til deres by, som dengang blev kaldt Yathrib. Og han gav dem, der var blevet tilbage i Makkah, tilladelse til at udvandre til al-Madīnah an-Nabawīyyah (Profetens by). Så udvandrede de, og Islām spredte sig i al-Madīnah, indtil der ikke var noget hus i den, uden at Islām var trådt ind i det.

Og efter at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – havde tilbragt tretten år i Makkah med at kalde til Allāh, gav Allāh ham tilladelse til at udvandre til al-Madīnah an-Nabawīyyah (Profetens by). Så udvandrede han – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og fortsatte med at kalde til Allāh. Deri fortsatte Islāms lovbestemmelser med at blive nedsendt gradvist. Og han begyndte at sende sine budbringere med breve til stammeledere og konger, hvormed han kaldte dem til Islām. Blandt dem, han sendte til, var: romerske konge, persiske konge og kongen af Egypten.

Og i Madīnah indtraf en solformørkelse, så folk blev grebet af forskrækkelse. Det skete samme dag som Ibrāhīm, Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – søn, døde. Så sagde folk: "Solen blev formørket på grund af Ibrāhīms død." Da sagde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred

være over ham:

(إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَكْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنَّهُمَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

“Sandelig, solen og månen formørkes ikke på grund af nogens død eller fødsel. Men de er begge blandt Allāhs tegn, ved hvilke Allāh indgyder Sine tjenere frygt.”¹

Havde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – været en løgner og en bedrager, ville han sandelig have skyndt sig at skræmme folk fra at benægte ham og sige: “Solen blev formørket på grund af min søns død – så hvad da med den, der fornægter mig?”

Og Allāh forskønnede Sit Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – med fuldkommen ædel karakter, og Allāh beskrev ham med Sine ord:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾

“Og sandelig, du er på en ophøjet ædel karakter.”
[Sūrah al-Qalam:4].

Så han var kendetegnet ved enhver ædel karakteregenskab, såsom sandfærdighed, oprigtighed, mod, retfærdighed, troskab – selv over for modstandere – og gavmildhed. Han elskede

¹ Ṣaḥīḥ Muslim (901).

ṣadaqah (frivillig almisse) til de fattige, de nødlidende, enkerne og de trængende. Han var ivrig efter deres vejledning, barmhjertig mod dem og ydmyg over for dem, indtil det nåede dertil, at en fremmed mand kom og søgte efter Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og spurgte hans Ṣaḥābah (ledsagere) – må Allāh være tilfreds med dem – om ham, mens han var iblandt dem, uden at han genkendte ham. Så sagde han: “Hvem af jer er Muḥammad?”

Hans sīrah (livsførelse) var et tegn på fuldkommenhed og ædelhed i hans omgang med alle: fjende og ven, nær og fjern, stor og lille, mand og kvinde, dyr og fugl.

Da Allāh fuldendte religionen for ham, og Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – havde overbragt budskabet på fuldendt vis, gik han bort i en alder af treogtres år: fyrre år før profetskabet og treogtyve år som Profet og Sendebud.

Og han – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – blev begravet i al-Madīnah an-Nabawīyyah (Profetens by). Han efterlod hverken formue eller arv, undtagen sit hvide muldyr, som han red på, og et stykke jord, som han doneret som en velgørenhed for de vejfarende.¹

¹ Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (4461), 6/15.

Og de, der omfavnede Islām, anså ham for sandfærdig og fulgte ham, var en stor skare. Mere end hundrede tusinde af hans Ṣaḥābah (ledsagere) deltog sammen med ham i Ḥadjjat al-Wadā‘ (Afskedspilgrimsfærden), og den fandt sted omtrent tre måneder før hans død. Måske er dette blandt hemmelighederne bag bevarelsen af Hans religion og dens udbredelse. Hans Ṣaḥābah (ledsagere), som han opdrog på Islāms værdier og principper, var blandt de bedste af ledsagere i retfærdighed, zuhd (afholdenhed fra det verdslige), wara‘ (from tilbageholdenhed), troskab og offervilje for denne ophøjede religion, som de troede på.

Og de største af hans Ṣaḥābah (ledsagere) – må Allāh være tilfreds med dem alle – i tro, viden, handling, oprigtighed, bekræftelse, offervilje, mod og gavmildhed var: Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq, ‘Umar Ibn al-Khaṭṭāb, ‘Uthmān Ibn ‘Affān og ‘Alī Ibn Abī Ṭālib – må Allāh være tilfreds med dem. De var blandt de første, der troede på ham og anså ham for sandfærdig. De var khulafā’ (kalifferne) efter ham, som bar religionens banner efter ham. De havde intet af profetskabets særlige kendetegn, og han udmærkede dem ikke med noget frem for resten af sine Ṣaḥābah (ledsagere) – må Allāh være tilfreds med dem.

Og Allāh bevarede Sin Bog, som han kom med, og

hans Sunnah, hans sīrah (livsførelse), hans ord og hans handlinger på det sprog, han talte. Ingen sīrah (livsførelse) er gennem historien blevet bevaret, som hans – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – blev bevaret. Tværtimod blev endog dette bevaret: hvordan han sov, tog føde og drikke og lo.

Og hvordan han omgædedes sin familie i sit hjem?

Og alle hans forhold er bevaret og nedskrevet i hans sīrah (livsførelse). Han er et menneskeligt Sendebud, som intet har guddommelige egenskaber, og han råder ikke over gavn eller skade for sig selv.

4 - Sendebuddets – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – budskab

Allāh sendte Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter at shirk (at sætte andre ved siden af Allāh i tilbedelse), kufr (fornægtelse) og uvidenhed havde bredt sig over jordens egne. Der fandtes ikke på jordens overflade nogen, som tilbad Allāh uden at sætte noget ved siden af Ham, undtagen få tilbageværende blandt Ahl al-Kitāb (Skriftens Folk). Så udsendte Allāh Sit Sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som den afsluttende af profeterne og sendebuddene. Allāh sendte ham

med retledningen og sandhedens religion til alle verdener, for at lade den sejre over al religion og for at føre menneskene ud af shirks, kufrs og uvidenhedens mørke til tawḥīds (at gøre Allāh Ene i tilbedelse) og īmāns (troens) lys. Og hans budskab fuldender de tidligere profeters – fred og velsignelser være over dem – budskaber.

Og han kaldte til alt det, som profeterne og sendebuddene - fred være med dem - kaldte til: Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), Sulaymān (Salomon), Dāwūd (David) og ʿĪsā (Jesus) – nemlig troen på, at Allāh er Skaberen, Forsørgeren, Livgiveren, Dødbringeren, Herredømmets Ejer, og at det er Ham, der styrer sagen, og Han er Den Mest Medfølende, Den Mest Barmhjertige. Og at Allāh er Skaberen af alt i universet, af det, vi ser, og det, vi ikke ser. Og alt andet end Allāh er skabt blandt Hans skabninger.

Ligeledes kaldte han til at tilbede Allāh alene og til at forlade tilbedelsen af alt andet end Ham. Og han klargjorde – med den tydeligste forklaring – at Allāh er Ēn, uden nogen partner i Hans tilbedelse, Hans herredømme, Hans skabelse eller Hans styring. Og han klargjorde, at Allāh – fri for enhver mangel er Han - hverken har avlet eller er blevet avlet, og at der ikke findes nogen lige eller nogen tilsvarende til Ham, og at Han ikke tager bolig i noget af Sin skabelse og ikke legemliggøres i den.

Og han kaldte til troen på de guddommelige Skrifter, såsom Ibrāhīms og Mūsās skriftruller - fred være med dem begge - at-Tawrāh (Toraen), az-Zabūr (Salmerne) og al-Indjil (Evangeliet). Ligeledes kaldte han til troen på alle sendebuddene - fred være med dem alle - og han anså, at den, der fornægter én profet, har fornægtet alle profeterne.

Og han gav alle mennesker det glædelige budskab om Allāhs barmhjertighed, og at Allāh er Den, der varetager deres tilstrækkelighed i denne verden, og at Allāh er Den mest Barmhjertige Herre. Og det er Ham alene, der vil drage skabningerne til regnskab på Opstandelsens Dag, når Han genopliver dem alle fra deres grave. Og det er Ham, der vil belønne de troende for deres gode og retskafne handlinger med tifold, mens den onde handling gengældes med dens lige. Og for dem er den varige lyksalighed i det hinsidige. Og den, der fornægter og handler slet, vil få sin gengældelse i denne verden og i det hinsidige.

Og Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - ophøjede i sit budskab hverken sin stamme, sit land eller sin ædle person. Tværtimod forekommer navnene på Profeterne Nūḥ, Ibrāhīm, Mūsā og ʿĪsā - fred være med dem - i den Ædle Koran oftere end hans navn. Og hans mors navn eller navnene på hans hustruer er ikke nævnt i Koranen. Derimod forekommer

omtalen af Profeten Mūsās - fred være med ham -
mor mere end én gang, og Maryam - fred være med
hende - nævnes femogtredive gange.

Og Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs
velsignelser og fred være over ham – er beskyttet
mod alt, hvad der strider imod sharī'ah (den
guddommelige lovgivning), fornuften og den sunde
fiṭrah (den naturlige, medfødte disposition), eller
som den rette karakter afviser; for Profeterne - fred
være med dem - er beskyttede i det, de overbringer
fra Allāh, eftersom de er pålagt at overbringe Allāhs
befalinger til Hans tjenere. Og Profeterne - fred
være med dem - besidder intet af herredømmets
eller guddommelighedens særlige kendetegn;
tværtimod er de mennesker som de øvrige
mennesker, til hvem Allāh – ophøjet er Han -
åbenbarer Sine budskaber.

Og blandt de største vidnesbyrd om, at
Sendebuddet Muḥammads – må Allāhs velsignelser
og fred være over ham – budskab er åbenbaring fra
Allāh, er, at det den dag i dag er bevaret, sådan som
det var under hans levetid. Og det følges af mere
end én milliard muslimer, som praktiserer dets
sharī' (lovmæssigt foreskrevne) forpligtelser,
såsom aṣ-ṣalāh (bønnen), az-zakāt (den
obligatoriske almisse), ṣawm (fasten) og ḥadjdj
(pilgrimsfærden) og andet, uden ændring eller
forvanskning.

5 - Tegn på Sendebuddets – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – profetskab, dets særkendetegn og beviser

Allāh styrker profeterne med tegn, der vidner om deres profetskab, og Han fremfører for dem beviser og klare bevisførelser, som vidner om deres sendelse. Og Allāh har sandelig givet enhver profet sådanne tegn, at mennesker på grundlag af dem vil tro. Og de største tegn, som profeterne er blevet givet, er vor Profet Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – tegn. For Allāh gav ham den Ædle Koran, og den er det vedvarende tegn blandt profeternes tegn indtil Opstandelsens Dag. Og Allāh styrkede ham også med store tegn (mirakler). Og Sendebuddet Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – tegn er mange; blandt dem er:

Al-Isrā' og al-Mi'rādj (Natterejsen og Opstigningen til himlen), månens spaltning, og regnens nedfald ved flere lejligheder, efter at han havde påkaldt sin Herre om at give menneskene regn, efter at de var blevet ramt af tørke.

og forøgelsen af den lille mængde mad og vand, således at mange mennesker kunne spise eller drikke deraf.

og Sendebuddets – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – beretning om de skjulte

forhold fra fortiden, hvis detaljer ingen kendte, undtagen ved at Allāh underrettede ham om dem, såsom beretningerne om Profeterne - fred være med dem - med deres folk og beretningen om aṣḥāb al-Kahf (Hulefolket).

og Sendebuddets - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - beretning om fremtidige skjulte forhold, som senere fandt sted ved Allāhs - fri for enhver mangel er Han - underretning til ham, såsom beretningen om ilden, der vil frembryde fra al-Hidjāz området, og som blev set af dem, der var i Bilād ash-Shām (det historiske Palæstina, Jordan, Libanon og Syrien), og at menneskene vil kappes i opførelsen af høje bygninger.

Og Allāhs tilstrækkelighed for ham og Hans beskyttelse af ham mod menneskene.

Og at hans løfter til sine ledsagere blev opfyldt, såsom da han sagde til dem:

لَتُمْتَحَنَّ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ، وَلَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

” I vil sandelig erobre Al-Fāris (Persien) og ar-Rūm (Byzans/Romerne) , og I vil sandelig bruge deres skatte i Allāhs sag.”

Og at Allāh støttede ham gennem englene.

og Profeternes - velsignelser og fred være over dem - varsling til deres folk om Sendebuddet Muḥammads - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - profetskab. Blandt dem, der varslede om

ham, var Profeten Mūsā (Moses), Dāwūd (David), Sulaymān (Salomon) og ʿĪsā (Jesus) – fred være med dem – samt andre af Banī Isrāʿīls (Israels børns) profeter.

og med logiske beviser og anskuelige lignelser, som de med sund fornuft underkaster sig.¹

Disse āyāt (tegn), beviser og fornuftsmæssige lignelser er spredt gennem Koranen og den profetiske Sunnah, og hans særtegn er for mange til at kunne opregnes. Den, der ønsker at kende dem, bør derfor granske Koranen, bøgerne om Sunnah og den profetiske sīrah (Profetens livsførelse), for deri findes den sikre beretning om disse tegn.

Og disse store āyāt (tegn) – havde de ikke fundet sted – ville hans modstandere blandt Qurayshs fornægtere samt jøderne og de kristne på Den Arabiske Halvø have grebet lejligheden til at kalde ham en løgner og advare folk imod ham.

Og Koranen er den Bog, som Allāh åbenbarede til Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - og den er Verdenernes Herres tale. Allāh udfordrede menneskerne og djinnerne til at frembringe noget lignende den eller

¹ For eksempel Allāhs - ophøjet er Han - ord: "O mennesker! En lignelse er blevet fremsat, så lyt omhyggeligt til den. Sandelig, dem, som I påkalder foruden Allāh, vil aldrig kunne skabe en flue, selvom de sluttede sig sammen om det. Og hvis en flue skulle tage noget fra dem, så vil de ikke kunne tage det tilbage fra den. Svag er den, der søger, og den, der søges." [Sūrah al-Ḥadjj:73].

blot en sūrah (kapitel) som den, og denne udfordring står fortsat til i dag. Den ædle Koran besvarer mange vigtige spørgsmål, som millioner af mennesker er blevet overraskede over, og den ophøjede Koran er bevaret til denne dag på det arabiske sprog, hvormed den blev nedsendt. Ikke ét bogstav er blevet udeladt fra den. Den er trykt og udbredt. Den er en stor, mirakuløs Bog, ja, den største Bog, der er kommet til menneskene. Den er værdig til at blive læst – eller at læse oversættelsen af dens betydninger. Og den, der er gået glip af at kende den og tro på den, er gået glip af alt godt.

Ligeledes er Sendebuddet Muḥammads - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - Sunnah, hans vejledning og hans sīrah (livsførelse/biografi) bevaret og overleveret gennem en kæde af troværdige berettere. Den er nedskrevet og trykt på det arabiske sprog, som Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - talte, som om han lever iblandt os, og den er oversat til mange sprog. Koranen og Sendebuddets - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - Sunnah er de eneste kilder til Islāms bestemmelser og lovgivning.

6 - Den sharī'ah (lovgivning), som blev bragt af Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham

Den sharī'ah (lovgivning), som blev bragt af Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - er Islāms sharī'ah (lovgivning). Den er den afsluttende af de guddommelige lovgivninger og de himmelske budskaber. I sine grundlæggende principper stemmer den overens med de tidligere profeters lovgivninger, selvom deres udformninger er forskellige.

Og den er den fuldkomne sharī'ah (lovgivning), egnet for enhver tid og ethvert sted. I den findes menneskenes religiøse og verdslige vel. Den omfatter alle de tilbedelseshandlinger, som tjenerne er forpligtede til over for Allāh, verdenernes Herre, såsom aṣ-ṣalāh (bønnen) og az-zakāt (den obligatorisk almisse). Den klargør for dem de tilladte og de forbudte finansielle, økonomiske, sociale, politiske, krigsmæssige og miljømæssige forhold, samt andet af det, som menneskenes liv og deres endelige tilbagevenden (til Allāh / til det hinsidige opgørelse og ophold), kræver.

Og denne sharī'ah (lovgivning) bevarer menneskenes religion, deres liv, deres ære, deres

ejendom, deres forstand og deres efterkommere. Den omfatter enhver dyd og godhed og advarer mod enhver lastefuldhed og ondskab. Den kalder til menneskets værdighed, mådehold, retfærdighed, oprigtighed, renlighed, grundighed og kærlighed, samt til kærlighed til det gode for mennesker, værn om liv, landenes tryghed og forbuddet mod at skræmme og skabe frygt blandt mennesker uden ret. Og Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - var i krig mod tyranni og fordærv i alle dets former og skikkelser, og imod overtro, isolation og selvpålagt askese.

Og Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - forklarede, at Allāh har hædret mennesket – mænd såvel som kvinder – og tilsikret dets fulde rettigheder. Han har gjort det ansvarligt for alle dets valg, handlinger og dispositioner og pålagt det ansvar for enhver handling, der skader det selv eller skader andre. Og Han har gjort manden og kvinden ens med hensyn til tro, ansvar, gengældelse og belønning. Og i denne shari‘ah (lovgivning) findes der en særlig omsorg for kvinden som mor, hustru, datter og søster.

Og den shari‘ah (lovgivning), som blev bragt af Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - kom med bevarelsen af forstanden og forbuddet mod alt, der fordærver den, såsom at drikke khamr (berusende drikke).

For Islām betragter religionen som et lys, der oplyser forstanden dens vej, så mennesket kan tilbede sin Herre med indsigt og viden. Og Islāms shari‘ah (lovgivning) har ophøjet forstandens rang, gjort den til grundlaget for ansvarliggørelse og frigjort den fra de lænker, som overtroiske forestillinger og afgudskulter lægger på den.

Og Islāms shari‘ah (lovgivning) ophøjer den sande viden, tilskynder til videnskabelig forskning, fri for begær, og kalder til at betragte og reflektere over mennesket selv og universet. Og de korrekte videnskabelige resultater modsiger ikke det, som Sendebuddet - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - bragte.

Og i shari‘ah (lovgivningen) findes der ingen forskelsbehandling af én gruppe mennesker frem for en anden, og deri findes ingen fortrinsstilling af ét folk frem for et andet. Alle står lige over for dens bestemmelser, for menneskene er alle lige i deres oprindelse. Der er ingen forrang for ét køn frem for et andet, og ej heller for ét folk frem for et andet, undtagen ved gudsbevidsthed. Og Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - fortalte, at ethvert barn fødes på fiṭrah (den medfødte natur), og intet menneske fødes fejlende eller som arving til en andens synd.

I Islāms shari‘ah (lovgivning) har Allāh foreskrevet tawbah (angerfuld omvendelse):

menneskets tilbagevenden til sin Herre og dets ophør med synden. Islām udsletter de synder, der gik forud for det, og tawbah udsletter de synder, der gik forud for den. Derfor er der intet behov for, at mennesket bekender sine synder foran andre mennesker. I Islām er forholdet mellem mennesket og Allāh direkte, så du behøver ingen mellemmand mellem dig og Allāh. Islām forbyder, at vi gør mennesker til guder eller til medpartnere med Allāh i Hans Herredømme eller Hans tilbedelse.

Og den sharī'ah (lovgivning), som blev bragt af Sendebuddet Muḥammad (må Allāhs velsignelser og fred være over ham), ophæver enhver tidligere sharī'ah (lovgivning), for Islāms sharī'ah (lovgivning), som Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - kom med fra Allāh, er den sidste af lovgivningerne indtil Dommedagen, og den er for alle mennesker. Derfor ophævede den det, som gik forud for den, ligesom de tidligere lovgivninger ophævede hinanden. Og Allāh - fri for enhver mangel og ophøjet er Han - accepterer ingen anden sharī'ah (lovgivning) end Islāms sharī'ah (lovgivning), og Han accepterer ingen anden religion end den Islām, som Sendebuddet Muḥammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - kom med. Og den, der antager en anden religion end Islām, vil den aldrig blive accepteret fra. Og den, der ønsker at kende

detaljerne i denne shari'ahs bestemmelser, bør søge dem i de pålidelige bøger, som gør Islām kendt.

Målet med Islāms shari'ah (lovgivning) er – ligesom målet med alle de guddommelige budskaber – at den sande religion løfter mennesket, så det bliver en hengiven tjener for Allāh, verdens Herre, og frigør det fra trældom under mennesket, materien og overtroiske forestillinger.

Islāms shari'ah (lovgivning) er egnet for enhver tid og ethvert sted, og der er intet i den, som strider imod menneskets rette interesser, for den er en nedsendelse fra Allāh, som ved, hvad mennesker har behov for. Og mennesker har behov for en lovgivning, som er sand i sig selv, hvis dele ikke modsiger hinanden, som bringer menneskeheden til rette, og som ikke opstilles af et menneske blandt mennesker, men modtages fra Allāh. Den leder menneskene til godhedens og retledningens vej, og når de dømmes efter den, rettes deres forhold op, og de skånes fra, at nogle af dem gør uret mod andre.

7- Hans modstanderes holdning til ham og deres vidnesbyrd til hans fordel

Der er ingen tvivl om, at enhver profet har modstandere, som viser ham fjendskab, står i vejen for hans kald og afholder folk fra at tro på ham. Og Allāhs Sendebud Muḥammad - må Allāhs

velsignelser og fred være over ham - havde mange modstandere i sit liv og efter sin død, men Allāh gav ham sejr over dem alle. Og talrige af dem – i fortiden såvel som i nyere tid – har igen og igen vidnet om, at han er en profet, at han kom med det samme som de tidligere Profeter - fred være med dem - kom med, og at de ved, at han er på sandheden. Men mange af dem hindres i at tro på ham af mange hindringer, såsom kærlighed til lederskab, frygt for samfundet eller tabet af den rigdom, som de tjener gennem deres positioner.

Og al lovprisning tilkommer Allāh, verdenernes Herre.

Index

1- Navn, slægt og den by, hvori han blev født og voksede op i	2
2 - Det velsignede ægteskab med den velsignede hustru	4
3 - Åbenbaringens begyndelse	4
4 - Sendebuddets - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - budskab	13
5 - Tegn på Sendebuddets - må Allāhs velsignelser og fred være over ham - profetskab, dets særkendetegn og beviser	17
6 - Den shari'ah (lovgivning), som blev bragt af Sendebuddet Muhammad - må Allāhs velsignelser og fred være over ham	21
7- Hans modstanderes holdning til ham og deres vidnesbyrd til hans fordel	25

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

